

گال یا جرب از جمله بیماری‌های پوستی است که باعث خارش و بثورات می‌شود. عامل این بیماری، سارکوپتس اسکیبی، یک گونه کنه میکروسکوپی هشت پا است. بیماری گال مسری است و می‌تواند از طریق تماس فیزیکی نزدیک و اشتراک گذاری ملحفه، لباس و وسایل آلوده به کنه‌ها به راحتی از فردی به فرد دیگر منتقل شود. این امر باعث می‌شود که بیماری در محیط‌های بسته شیوع پیدا کند.

حیوانات هم می‌توانند به گال دچار بشوند، اما از آنجاکه انگل حیوانی با انسانی متفاوت است، سگ و گربه و... نمی‌توانند این بیماری را به انسان منتقل کنند

علائم گال

این بیماری باعث خارش شدید (که در شب بدتر می‌شود) و بثورات در فاصله بین انگشتان و زخم ناشی از خارش می‌شود.

از اولین باری که فرد در معرض هجوم کنه گال قرار می‌گیرد، شروع علائم معمولاً ۴ تا ۸ هفته طول می‌کشد.

این بازه زمانی در ابتلاهای بعدی به طور قابل توجهی کوتاه‌تر است، زیرا سیستم ایمنی بدن سریع‌تر واکنش نشان می‌دهد. واکنش در این موارد معمولاً در عرض ۱ تا ۴ روز شروع خواهد شد.

شایع‌ترین محل‌های آلودگی عبارتند از:

بین انگشتان، اطراف ناخن، زیر بغل، کمرگاه (میان دنده‌ها و کفل)، قسمت‌های داخلی مچ دست، ناحیه داخل آرنج، کف پا، سینه‌ها به ویژه نواحی اطراف نوک سینه‌ها، اندام تناسلی مردان، باسن، زانو، استخوان‌های کتف و شانه.

بیماری گال چقدر طول می‌کشد؟

کنه گال می‌تواند ۱ تا ۲ ماه در بدن کودکان و بزرگسالان زنده بماند. وقتی کنه‌ها در بدن میزبان نباشند، فقط تا ۷۲ ساعت زنده می‌مانند.

تشخیص گال

گاهی اوقات افراد گال را با درماتیت یا اگزما اشتباه می‌گیرند، زیرا این بیماری‌های پوستی نیز باعث خارش و برآمدگی روی پوست می‌شوند.

هر کسی که در مورد علت بیماری پوستی خود مطمئن نیست باید با پزشک تماس بگیرد، زیرا داروهای بدون نسخه نمی‌توانند گال را درمان کنند.

درمان گال

بیماری گال بسیار مسری است، بنابراین هر کسی که با فرد مبتلا زندگی می‌کند یا کسی که اخیراً با او تماس نزدیک داشته، حتی در صورت عدم وجود علائم، به احتمال زیاد نیاز به درمان گال خواهد داشت.

بیشتر پمادهای موضعی، باید شب‌ها مالیده شوند تا هنگام خواب بر روی پوست بماند و صبح شسته می‌شوند.

پزشک در این موارد داروهای دیگری از جمله آنتی‌هیستامین‌ها، لوسيون‌های ضدخارش مانند لوسيون پراموکسین - کالامین، آنتی‌بیوتیک‌ها و کرم‌های استروئیدی را برای تسکین علائم تجویز می‌کند.

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
معاونت دانشجویی و فرهنگی
مرکز بهداشت و درمان دانشجویان

از بیماری گال چه می دانید؟

پیشگیری

برای جلوگیری از ابتلا به گال باید از برقراری تماس پوستی با افرادی که دچار این بیماری هستند کاملاً خودداری کنید. برقراری تماس پوستی نزدیک یا ارتباط جنسی با افراد مبتلا و لوازم شخصی مانند رختخواب، لباس و ... و کسانی که با آنها در ارتباط هستند، امکان ابتلا را افزایش می دهد.

با این حال، زمانی که صحبت از یکی از اعضای خانواده یا افرادی است که در مجاورت فرد مبتلا به عفونت زندگی می کنند، ممکن است این مسئله دشوار باشد، زیرا گاهی اوقات آن فرد ۴ الی ۸ هفته هیچ علامتی ندارد.

برای جلوگیری از آلوده شدن و انتشار بعدی، باید تمام لباس ها، حوله ها و ملحفه ها را در آب ۶۰ درجه سانتی گراد بشویید یا خشک شویی کنید. برای این کار باید از آب گرم و صابون استفاده شود و پارچه ها باید با حرارت زیاد خشک شوند.

هر وسیله غیر قابل شستشو را باید به مدت حداقل ۳ روز در یک کیسه پلاستیکی در بسته قرار داد تا کنه ها از بین بروند.

همچنین کل خانه (از جمله فرش، موکت و اثاثیه یا لوازم داخلی) باید در روز شروع درمان جاروبرقی کشیده شود و کیسه آن دورریخته شود.

بیماری گال قابل درمان است. برای بهبود یافتن باید داروهای مخصوصی را مصرف کرد و مراجعه به پزشک الزامی است.